

man har anført, at man kunde have Husmandsstoler ligesom de Stoler, der ere omtalte i dette Forslag, da er det noget, som ikke interesserer mig, og ikke engang tiltaler mig. Jeg ønsker ikke at have særskilte Husmandsstoler. Naar der er Tale om Stoler, vil jeg have Husmandsbørn og Gaardmandsbørn paa den samme Skole. Det, jeg ønsker, er, at der skal blive Lejlighed for de fattigste — det er dem, det egentlig drejer sig om — til at komme til at virke i Landbrugets Tjeneste, til at faa Udgang og Støtte til at faa en virkelig praktisk Uddannelse til selv at overtage et lille Husmandsbrug og til at bringe det størst mulige Udbytte ud deraf. Det er min Erfaring, at naar der er Tale om at virke nedad i de brede Lag, navnlig paa dette Omraade, saa er ikke Skoleundervisning det bedste; den kan komme som Nr. 2, og jeg antager, at en Del af dem ville haagefter besøge Landbrugsstoler, naar de faa Raad dertil, men hvad der virker, er Eksemplets Magt. Man kan jo se, at hvor en Husmand er særlig fremtrædende og har Greb paa at udrette noget, er der andre, der tage det op, og saa sker der noget, men den skolemæssige Uddannelse kan ikke give dem det, der her trænges til, det praktiske Greb og det praktiske Øje for, hvad der skal tages fat paa, og hvorledes det skal gøres. Jeg skal villig erkende, at der kan gøres Indvendinger mod min Tanke, men jeg maa fastholde, at jeg tror ikke, at de ere større, end at der med velvillig Smødekommun fra flere Sider dog vil være Mulighed for at finde Vej til at gøre noget i den af mig antydede Retning.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Tutein): Jeg vil blot sige, at den Fremstilling, som den ærede Minister gav af Sagens historiske Gang, er selvfølgelig fuldstændig rigtig, men naar den ærede Minister siger, at vi have begyndt fra den forkerte Ende, ved at komme med dette Forslag og det dermed beslægtede, som er forelagt for dette Ting, saa forholder det sig dog maasse ikke saa. Der var ingen Anledning for os til at fremkomme med noget Lovforslag om Udvidelse eller Ombygning af Landbohøjskolen. Den ærede Minister veed jo fra Forhandlingerne i forrige Samling og fra, hvad der da blev vedtaget her i Tinget, at denne Sags Gennemførelse ikke vil støde paa uovervindelige Vanstieligheder her i Tinget. Det Forslag, som vi ere komne med, er det, hvor Vanstieligheden ligger. Vi have anset det for rigtigst at bringe det frem, hvorom der vanskeligt kan blive Enighed, og saa det diskuteres og behandlet

haade her og i det andet Ting. Jeg kan gerne sige ligefrem her, at det Forslag, hvor Vanstieligheden ligger, er ikke det, som her foreligger, men det andet, som har været til første Behandling, og som ventelig snart vil komme til anden Behandling her. Derom er det, at det drejer sig, og kan den ærede Minister staffe os Enighed mellem alle Parter om dette andet Lovforslag, saa vil der vist ikke være noget i Vejen for, at man kan blive enig om dette foreliggende Forslag eller om Landbohøjskolen. De Punkter heri, hvorom den ærede Minister og Tinget ikke have været fuldstændig enige, kunne vistnok let glattes ud, naar vi blot kunne faa det andet Lovforslag vedtaget.

Da ikke flere begærede Ordet, var Forhandlingen sluttet.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Berg: Maa jeg ikke spørge den ærede Ordfører, om det ikke vil være hensigtsmæssigt at foreslaa denne Sag henvist til det Udvalg, der behandler Forslag til Lov om Statstilbud til Folkehøjskoler. Jeg vil antage, at det vil være rigtigt at lade disse to Lovforslag i deres Behandling følges ad, og Udvalget kan sikre sig, at dette sker, ved at lade dem, som hidtil, ved hvert Skridt faa de samme Klæder. Jeg vil, som det derefter er min Pligt, foreslaa Lovforslaget henvist til Udvalg, og jeg foreslaar i Genhold til mine Bemærkninger at henvide det til det Udvalg, der behandler Lovforslaget om Tilbud til Folkehøjskoler.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Tutein): Saa vidt jeg veed, er der i det juridiske Sprog noget, som hedder Hjemvisning af en Sag til ny og efterretteligere Behandling, og det forekommer mig, at det, som det ærede Medlem nu foreslog, at sende Forslaget tilbage til Udvalget, vil være om trent at benytte den samme Form. Forslaget kommer jo fra Udvalget og er fremkommet her som dette Udvalgs Flertals Udtalelse af dets Stilling til dette Spørgsmaal. Det forekommer mig derfor ikke, at der foreligger nogen som helst Grund til at bringe det tilbage dertil. Baade Tinget og Udvalget have taget Stilling til dette Forslag, Tinget ved sin Afstemning i Fjor, og Udvalgets Flertal ved at indbringe Forslaget her, saa at jeg ser ikke, hvad Udvalget nu skulde beskæftige sig med angaaende denne